

SÖRÉDI HARSONA

XIV. tábori év

I. évfolyam 2. szám

Kedves Barátaink!

Mindenekelőtt szeretnénk köszönetet mondani azért, hogy ez a második szám a ti segítségetekkel létrejöhetett.

Az első szám sikerén felbuzdulva a nyár közepén elhatároztuk, hogy az újságot folytatni szeretnénk. A szervezést azzal kezdtük, hogy mindannyiunktól írtunk egy levelet, és kértük, hogy válaszoljatok két kérdésre, illetve írjátok meg a legkedvesebb élményeteket.

A két kérdés a következő volt: 1) **Hogyan értékeled a sörédi egy hetet?**

2) **Mi történt veled azóta?**

Kérésünk ellenére sajnos nagyon kevés választ kaptunk. Akik viszont megtiszteltek levelükkel, azok válaszát közöljük.

*

A két kérdésre küldött válaszok:

BAJKAI Éva

1. Nekem ez a néhány nap felejthetetlen élményeket nyújtott, és lelkileg is nagyon sokat adott. Élvezetesek voltak számomra a reggeli igeolvasások; szépen beszélt, magyarázott a Feri. Tetszettek a kiscsoportos beszélgetések, főleg az első, amikor a gyökereinkről, a családról és a nevünkről esett szó, és kis társaságokban oszthattuk meg ezekről a dolgokról a gondolatainkat. Érdekes dolgokat tudhattunk meg egymásról, sok hasonlóságot, közös vonást fedezhettünk fel. Remek témák voltak, bár hosszúra nyúltak az eszmecserék. Úgy lettek volna igazán jók, ha valamivel rövidebbek és marad idő a hallottakról másokkal is beszélgetni, akikkel szerettünk volna.

Élveztem a délutáni és az esti programokat is. Például az újság tervezésében klassz volt részt venni. Nehezen állt össze, hogy mik legyenek benne, végül mégis milyen jó lett! A batikolást, az embléma tervezést jó volt figyelemmel kísérni, látni, ahogy a rajzainkból az embléma kialakult. Hatalmas sikert aratott a csöncsön-gyűrűzés; a nehézségek ellenére mindenki élvezte. Azt hiszem sokáig elkísér annak a néhány órának a hangulata is, amit Mártiék társaságában tölthettünk. Szimpatikusak voltak, klassz dolgokat mondtak, sok mindent kérdezhettünk volna még. Jóleső érzés volt hallani, hogy az után a borzalmas trauma után, ami balesetük nyomán érte őket, milyen

optimistán, mély hittel és bizalommal, leküzdve az akadályokat állnak hozzá a mindennapokhoz. Számunkra is példa értékű lehet a kitartásuk. Ők remekül bebizonyították, hogy kerekesszékekben is lehet teljes életet élni. Nyíltan, őszintén beszéltek a gondjaikról, a problémáikról, és szinte nem is volt olyan dolog, amire ne válaszoltak volna. A velük való találkozás volt az egyik emlékezetes élményem, ami megérintett.

Tetszett a mise is, főként a vasárnapi, mikor egy kisbabát megkereszteltek; olyan aranyos csöppség volt! Remek volt a kirándulás és jó érzés volt látni, hogy élveztétek a lovaglást. Szép helyeken jártunk, gyönyörű volt a kastély és a park is. Jó volt itt körülnézni, sétálgatni és néhány szót váltani az Ágival.

Jól jött a csendespihenő, kellett is az a néhány órányi pihenés. Mi ezt a kis időt igyekeztünk jól kihasználni, pihenéssel, felfrissüléssel tölteni a kertben. Különben nem bírtuk volna estig azt a rengeteg programot. Jó lenne, ha egy kicsit kevesebb volna és több idő jutna egyéni dolgokra is.

Jobb volt ez a kisebb társaság, családiasabb, meghittebb volt így a légkör. Néhány emberrel azért lehetne több, hogy mindenkinek legyen közös gondozója, ami sokat jelentene. Azért is jó volt ez a turnus, mert egyenrangú társnak, felnőttnek tekintettek bennünket, mindenben kikérték a véleményünket és segíthettünk is.

2. Mióta elváltunk nem sok minden történt velem. Itthon vagyok, tornáztatok, amennyire tudom, erősítem a lábaimat. Lassan visszamegyek a napközibe. Ennyi idő elteltével biztos nem lesz könnyű megszoknom, belerázódnom. Félek is tőle, lelkileg is fel kell rá készülnöm, ha elszánom magam, hogy újra elkezdjek járni.

DEÁK Mónika

1. A táborban veletek közösen eltöltött egy hét nagyon sok lelkiezőt és igen nagy lelki gazdagságot adott nekem. Hitben még gazdagabban látom és élem az életemet. Tiszta szívből bízom abban, hogy még sok hasonló közös élményben lesz részünk együtt.

2. A nyár hátralevő része igen vegyesen telt. Részt vettem a tatai ifjísági tábor nyaralásán. Sok kedves emberrel találkoztam, és nagyon sok jó, a kapcsolódást szolgáló programban volt részem ottani táborozó társaimmal együtt. Lelkiekben viszont a veletek eltöltött egy hét adott többet, Tata inkább a szórakozás helyszíne volt. Sajnos augusztus 11-e óta megszűnt a munkahelyem. Ez igen nagy lelki gondot okoz a számomra. Most munkahelyet keresek, ami manapság igen nehéz feladat.

NÉMETH Lénárd

1. Azt tapasztaltam abban a néhány napban, amíg együtt voltam a sorstársaimmal és a barátaimmal, hogy Jézus megmutatta nekünk erejét és hatalmát. Ezt abból következtettem, amikor egyik nap vendégül láthattuk a két toloszékes fiataalt, és ők megosztották velünk, hogy miért kerültek ilyen állapotba, és így mozgáskorlátozottan hogyan tudtak beilleszkedni a társadalomba. Egy igen hosszú beszédet hallottunk erről tőlük, ami számomra tanúságtételt jelentett. Megpróbálom ezt felhasználni a saját környezetemben.

Minden egyes csoportos beszélgetést úgy kezdtünk és úgy is fejeztünk be, hogy elénekeltünk néhány dicsőítő éneket az Úrnak. Szerintem ezért is sikerültek olyan jól a beszélgetések.

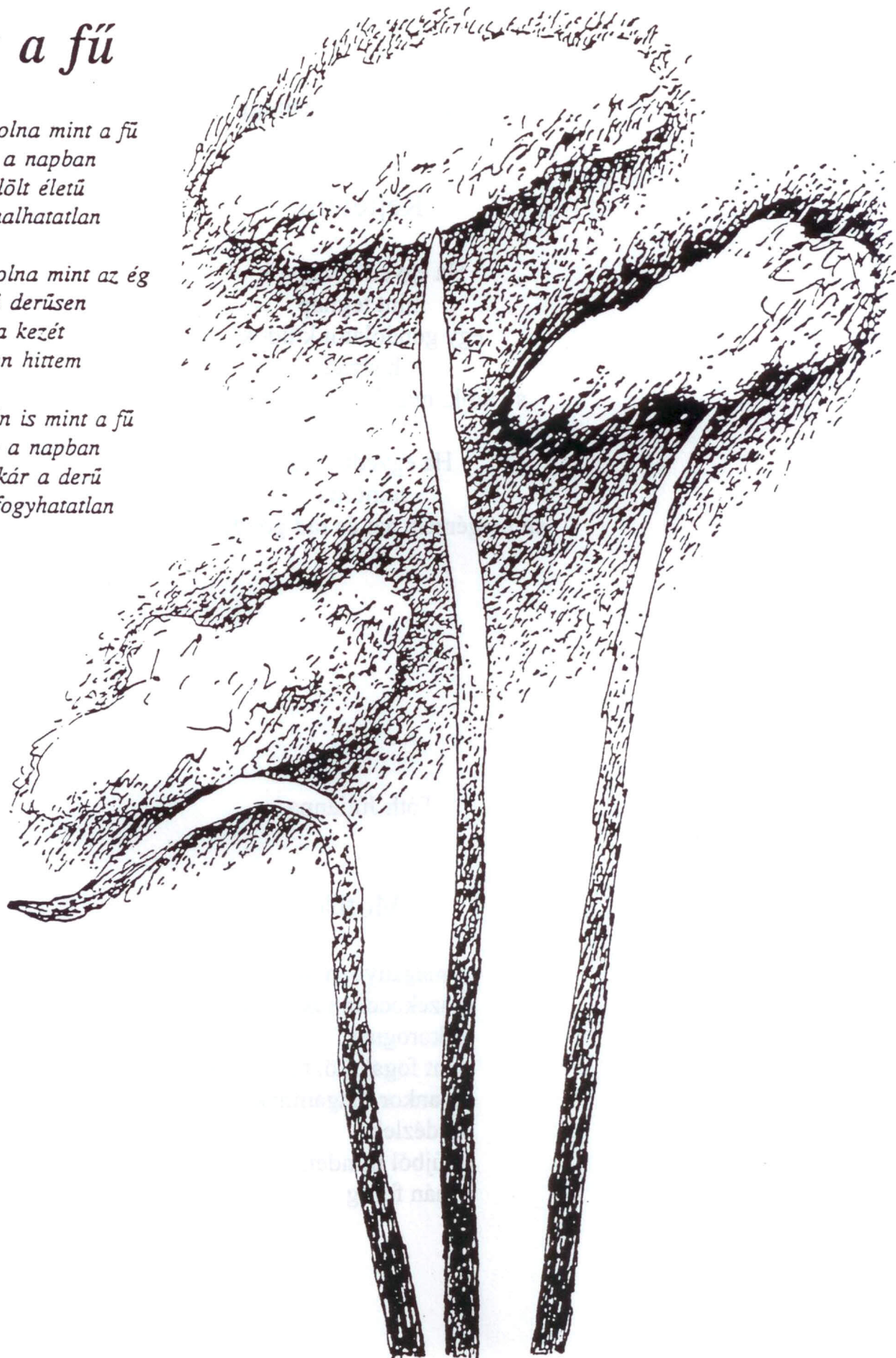
Kiss Dénes

Mint a fű

Szerettem volna mint a fű
mosolyogni a napban
Én a megjelölt életű
szívemben halhatatlan

Szerettem volna mint az ég
csak kéklenni derűsen
Isten fogja a kezét
annak akiben hittem

Fénylenék én is mint a fű
selymesedve a napban
Nőnek föl akár a derű
reményben fogyhatatlan

Franz-Joseph Huainigg

Rejtelem

Ha egyedül vagyok
mint tegnap
egy gondolatot küldök
hozzád
s várok, míg Te rám gondolsz.

Ha egyedül vagy
mint ma
én megérezem azt és rád gondolok.

(Horváth Klári fordítása)

Tóth Júlianna

Mottó

A magányban néha
összekoccannak a percek
csikorognak,
mint fogak közt a homok
olyankor magamnak
felidézlek
és újból minden
simán forog

SPINDA Mónika

1. Nagyon jól éreztem a sörédi tábori lelkigyakorlaton magamat. Nekem a kirándulás tetszett, meg a segítségnyújtás egymásnak és a betegek megértéssel fogadása.

2. Velem csalódások történtek azóta, és nagyon sokáig beteg voltam.

Levelünkben kértük azt is, hogy meséljete el egy számotokra kedves élményt vagy sztorit. Nagy örömmel közöljük ezeket is.

BAJKAI Éva

Azok a röpké kis idők, amit Ágival tölthettem, rengeteg örömet jelentettek nekem. Ehhez fűződik a legcsodálatosabb élményem is. Mi mindig úgy kezdjük az ottani reggeleinket, hogy ketten kimegyünk egészen hátra a kertbe, ott letelepszünk egy csendes helyre, fellapozzuk a Bibliát, magunkhoz vesszük az Úr szavait. Ági felolvas néhány igét, megbeszéljük a hallottakat, azután imádkozunk. Olyan csodálatosak ezek a percek, megszűnik számunkra a külvilág.

Egy ilyen alkalommal elkezdett esni az eső egyre hevesebben. Körülöttünk már minden elázott, csupa víz volt, de minket ekkor még egy csepp sem ért, mert megóvott bennünket a nagy cseresznyefa, ami alatt voltunk. Egészen addig maradtunk, míg a lombkoronája esernyőként szolgált és a réseken át nem törtek az első cseppek. Akkor úgy éreztem, mintha a Szentlélek áradt volna ki ránk, oltalmazva mindkettőnket. Ez kellemes érzéssel töltött el és mély nyomot hagyott bennem. Ez gyönyörű, örök emlékként marad meg a lelkemben. Mindig jó lesz majd rá visszaemlékezni. Mire beértünk az ebédlőbe, nagyon szakadt, alaposan megnyíltak az ég csatornái.

NÉMETH Lénárd

Ez egyik nap a misét követően történt. Az utolsó éneklés közben odajött hozzám a gondozóm, Keke. Biztatott, hogy álljak föl a kerekesszékből. Én már tudtam, de olyan sokaság előtt nem mertem sosem, főleg, ha néztek. Vettem magamnak a bátorságot és felálltam, kitartottam a kezemet és hívtam Jézust. Ott is volt! Éreztem Jézus jelenlétét és boldogság töltött el.

SPINDA Mónika

Szerdán végre elindultunk kirándulni. Már a buszon azt kérdeztem Mihályi Istvántól, hogy muszáj-e leszállni a buszról. Erre azt mondta István, hogy mit mondott a mai evangélium, hogy a félelmeinket le kell győzni. Akkor nagy nehezen leszálltam a buszról, de utána odajöttek hozzánk a kutyák, és nagyon megijedtünk, én meg az Andi is. Visszafutottam sírva a buszra, mert nagyon megijedtem a kutyáktól. Én persze úgy csináltam, mintha lelki problémám volna, de ezt azért csináltam, hogy miattam senki se maradjon le a kirándulásról. Mikor mindenkit ellöktem magamtól és kisírtam magamat, azt mondtam magamban, nem igaz, hogy az Andi le tudja győzni az állatoktól való félelmét, én meg nem bírom legyőzni. Ezek után jött fel a buszra utánam István, hogy mi a bajom. Én azt mondtam neki, hogy ne haragudjál, nem megy a félelmeimet legyőzni. Erre István azt mondta, hogy ha nagyon félek, akkor szorítsam az ő kezét. Egy fél óra múlva elmúlt a kutyáktól való félelmem.

De a lótól is féltam először. Nem mertem a kis pónit megetetni kockacukorral. Pedig először a kis pónival próbáltam meg, de elfordult tőlem, mert észrevette, hogy félek tőle. Utána jött a neheze.

mert a segítők felajánlották, hogy aki meri, azt felrakják a lóra. Mikor a lóra felültették Gyűszű Gábort, akkor mindenki bátrabb lett, és még utána Andi is felült a lóra, és Tímeát is jó volt látni a lovon. Engem is felraktak a lóra, de csak szemüveg nélkül ültem fel rá. Amíg a zokéval beszélgettünk megjött a bátorságom, hogy megetessem a lovat kockacukorral, de István fogta a kezemet.

A séta a martonvásári erdőben nagyon tetszett, mert magánbeszélgetések is kialakultak. Engem az fogott meg, hogy István nem szólt nekünk, hogy gyülekező van a busznál. Nekem úgy tűnt, hogy István mint segítő és nem mint turnusvezető volt a sörédi táborban. Sőt még a kiránduláson sem tűnt vezetőnek.

Hálát adok az Úrnak, hogy egész nap velem volt meg a többiekkel is. Ez a nap nekem tanúságtétel volt. Sokat önállósodtam, mert egy hét múlva a rokonoknál megsimogattam a kutyájukat, meg a kismalacot megettettem üvegből.

Az én sztorim az volt, hogy Mihályi Istvánt véletlenül István atyának szólítottam.

*

Reméljük, hogy ezt a számot is gyakran fogjátok olvasgatni, felidézve ezzel a Söréden töltött felejthetetlen napokat.

*

Ruttkai Éva

Parancsolj velem, tündérkirálynőm!

A világ, amelyben élünk, nincs rendben. Szeretnék rajta erőmhöz mértén segíteni. Megmutatni, hogy mit tudok az emberről és az emberszabású rendről... Jobbá tenni az embereket. Utálni a hazugságot. Harcolni ellene.

A rossz gondolatokkal, hazugul élő emberek rengeteg kárt tudnak tenni a világon még akaratlanul is, még annak is, akit szeretnek. Elképzelik, hogy milyennek kell lennie mondjuk, az igazi férjnek vagy a példás beosztottnak. És végül hamis útra kényszerítik a hozzájuk tartozókat. Azért is vagyok színésznő, hogy mindig önmagam lehessek. A civil élet sokkal többet kényszerít szerepjátásra.

Az élet bármilyen nehéz, az embernek az idejével, egyetlen kincsével valamit kezdenie kell ... tenni valamit, hogy legyen valahogy, hogy legyen valami. Ma szavakat is nehezen mond ki az ember, mert minden kompromitálódott és gyakran az az érzésem, nem értik, amit mondok.

Azt mondom: szeretet. És akkor szembe találok magam egy csomó röhögő emberrel. Pedig a szeretet azt jelenti, hogy figyelsz valamire, akarsz valamit. Megpróbálsz hozzáadni valamit a világhoz. A szeretet az nem valami édeskés-csöpögős valami. A szeretet az nagyon konkrét dolog: figyelni, adni.

(részlet)

*

Sörédi Harsona

Szerkeszti a Szerkesztő Bizottság:

Gyűszű Gábor, Mihályi István, Spinda Mónika, Kiri Angéla, Deli József, Braila Mária